

CZŁOWIEK 2.0?

DZIECI I MŁODZIEŻ WOBEC AI, NOWYCH TECHNOLOGII, SEKT, IDEOLOGII I WYZWAŃ WSPÓŁCZESNEJ EDUKACJI

- CZYLI CO Z NAMI BĘDZIE?

XVIII TORUŃSKIE SYMPOZJUM POŚWIĘCONE RELIGIOM I ALTERNATYWNYM RUCHOM RELIGIJNYM

29 października 2026 r. (czwartek) 9.00-14.30 - Centrum Dialogu Jana Pawła II (pl. Frelichowskiego 1)

Nie ulega wątpliwości, że rozwój nowych technologii - przede wszystkim tzw. sztucznej inteligencji - w sposób bezprecedensowy i gwałtowny (a dla zwykłego człowieka niemal zupełnie niezrozumiały) zmienia sposób życia całej rodziny ludzkiej. Błyskawicznie i skutecznie (i nieproporcjonalnie do zdolności kognitywnych i adaptacyjnych osoby ludzkiej) technologia „przejmuje” i przekształca dosłownie wszystkie wymiary życia osobowego i społecznego:

- od sposobu prowadzenia wojny,
- przez edukację,
- medycynę,
- produkcję i
- konsumpcję,
- relacje w rodzinie,
- po sferę religijną (także sekty i nowe ruchy religijne),
- polityczną i
- kulturę czasu wolnego, czyli rozrywkę.

Konferencja stawia pytanie o potencjalne skutki, jakie sprzężenie nowych technologii z człowiekiem (jego wymiarem biologicznym, społecznym, intelektualnym, moralnym i duchowym) wywołuje i wywołać może w najbliższej przyszłości. Innymi słowy chodzi o próbę zdiagnozowania korzyści i zagrożeń, które z ich upowszechnienia wynikają. Warto pamiętać, że mamy do czynienia z techniką, która już teraz skutecznie „moderuje” umysł, psychikę, wyobraźnię i zachowania (czyny, działania) miliardów mieszkańców Ziemi. Co więcej, wielkie ponadpaństwowe korporacje (Big-techy) osiągnęły gigantyczną przewagę nad odbiorcami dobrodziejstw, których dostarczają. Czy wobec tego możliwe będzie klasycznie rozumiane istnienie i „ludzki” rozwój osoby, podmiotu rozumnego, wolnego (Karol Wojtyła pisał o „samostanowieniu” i „samoposiadaniu” osoby), zdolnego do miłości (daru z siebie).

Pytania te odnoszą się szczególnie do ludzi młodych: dzieci i młodzieży, którzy „od kołyski” (a często jeszcze wcześniej) zostają oddani pod opiekę technologicznej potęgi. Jeśli ma się przed oczyma transcendentną godność (wielkość) każdej osoby ludzkiej, warto rozważyć wszystkie „za” i „przeciw”, niesione przez technologiczną rewolucję. Choć trudno sobie wyobrazić „zatrzymanie” (moratorium) rozwoju AI (z racji ewidentnych korzyści, jakie czerpie z niej niemal każdy obywatel świata), trzeba jednocześnie widzieć zagrożenia, jakie z niej dla samego człowieczeństwa wynikają. Stąd pedagogiczno-wychowawcze nachylenie naszej konferencji zmierza do sformułowania – choćby ułomnej i niepełnej – propozycji, dotyczącej takiego modelu „współdziałania” technologii AI i instytucji edukacyjno-wychowawczych, w którym respektowana będzie wyjątkowa godność ucznia / dziecka jako osoby.